

Най главното за Равнопиеанството на нашата азбука сж *αρθρα* тѣ, които сж толкова различни, щото може да рече човѣкъ, че колкото писателъ имамы днесъ, всѣкой ти има и своето ти; за които щемъ кажемъ сга на кѣсо, а предн тва щемъ и известимъ иѣщичко за словѣ я, като по потребѣно. Повѣчето отъ нашитѣ четци мѡгжтх да знайтх, че словѣ з, на край дѣмитѣ въ старо време не ѣ было безгласно, каквѡто ѣ днесъ, а гласно както а и е; иж на тва словѣ тогавшиятх гласъ да са отредн ѣ малко мѣчно, защо въ нашата азбука кога ѣ верѣдъ дѣмитѣ са чѣе какъ ж, и каквѡто са види старитѣ сж го писали верѣдъ по-

Тозъ вечеръ у васъ щж дойдж,
 На вашата герджикъ сѣданкж
 Ся мога вѣрна дружина,
 Банзо щж при тебъ да сѣдиж,
 При тебе дѣсно колѣно.
 Не гледай горѣ и долѣ,
 Иж гледай бачка въ очитѣ;
 Бачко щж та испише
 На турскж бѣлж хартиж,
 На Стамболя щж та проводи
 Въ Мухмѣдъ-Паша чаршиѣ,
 Да види баша и бѣйчо,
 Какво сжль лиге залиближ.